

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobců: **a) G. A. Q. M.**, a **b) nezl. M. A. H. Q.**, zastoupeni Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem, advokátem se sídlem náměstí Svobody 50, Sušice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-434/ZA-ZA11-P09-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2025, č. j. 19 Az 22/2024-121,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím zastavil řízení o opakované žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany, jelikož ji shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Tvrzení žalobců označil za nevěrohodné a neshledal žádné nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné věcné projednání žádosti.

[2] Žalobci podali proti napadenému rozhodnutí žalobu, kterou městský soud zamítl. V napadeném rozsudku se zabýval knihou, jejímž autorem je tchán žalobkyně a) a kvůli jejíž propagaci údajně žalobkyně čelila perzekuci. Městský soud dospěl k závěru, že přestože

kniha zčásti skutečně obecně hovoří o diktaturách, její propagace není protirežimní aktivitou přímo namířenou proti venezuelské vládě. Ztotožnil se s žalovaným, že azylový příběh žalobkyně působil nevěrohodně. Za nevěrohodné označil i tvrzení žalobkyně a), že na ni byl ve Venezuele vydán zatykač, neboť se o něm údajně dozvěděla právě dva týdny před podáním opakované žádosti.

[3] Městský soud zároveň shledal, že žalovaný nevycházel z dostatečně aktuálních informací o zemi původu, které by reflektovaly specifickou situaci kolem prezidentských voleb v červenci 2024. Doplnil proto nové důkazy o situaci ve Venezuele, aby dostal požadavku na úplné a *ex nunc* posouzení skutkové i právní stránky věci [čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a § 32 odst. 9 zákona o azylu]. Na základě takto doplněných podkladů městský soud shledal, že se po volbách ve Venezuele nezměnila politická situace natolik, aby odůvodnila udělení mezinárodní ochrany žalobcům.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) napadli rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž navrhli, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelé namítají, že městský soud měl napadené rozhodnutí zrušit, jestliže shledal, že žalovaný nevycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Městský soud postupoval nesprávně, pokud provedl úplný a *ex nunc* přezkum napadeného rozhodnutí a tímto způsobem zhojil jeho vady. Kdyby městský soud rozhodnutí zrušil, žalovaný by musel přihlédnout k novým skutečnostem a žádost stěžovatelů by mohla být projednána meritorně. Daným postupem tak městský soud připravil stěžovatele o řadu procesních práv. Tato námitka je zároveň důvodem přijatelnosti kasační stížnosti.

[6] Stěžovatelé dále namítají, že městský soud nesprávně vyhodnotil situaci v zemi původu. Po eskalaci v období prezidentských voleb se situace podle nich nestabilizovala, pouze – kvůli brutální odpovědi venezuelského režimu – ustaly protesty. V zemi nadále panuje atmosféra strachu, dochází k zatýkání skutečné i domnělé opozice a porušování lidských práv. Situace v zemi tedy pro stěžovatele představuje relevantní hrozbu.

[7] Stěžovatelé se zároveň vymezili proti závěru městského soudu, že jejich azylový příběh je nevěrohodný. Poukázali na některé závěry městského soudu, které jsou podle nich rozporné. Namítli, že nebyl pořízen překlad celé knihy tchána stěžovatelky a) a že městský soud došel k nelogickému závěru, že stěžovatelce již perzekuce nehrozí, protože v České republice s distribucí knihy přestala. Taktéž názor městského soudu, že se stěžovatelka a) pravděpodobně nevrátí k distribuci knihy po návratu do Venezuely, nemá oporu ve spisu. Soud považoval výpovědi stěžovatelky a) a jejího manžela o údajné razii v jejich bytě za nevěrohodné, neboť se při nich ozbrojenci nepokusili zabavit výtisky dotčených knih, nýbrž jen fyzicky útočili na oba manžele. Dle stěžovatelů je možné, že cílem razie bylo primárně zastrašení obou manželů, a považovat jejich výpovědi za nevěrohodné tudíž není na místě. Taktéž skutečnost, že se stěžovatelka a) dozvěděla o zatykači na svou osobu až na jaře 2024 nezakládá nevěrohodnost její výpovědi. S otcem, který ji zprávu sdělil, totiž

pokračování

komunikuje pouze sporadicky. Skutečnost, že tchán stěžovatelky a) perzekuci nečelil, stěžovatelé vysvětlují jeho pobytem v odlehlých oblastech země. Zároveň se odkazují na jiné rozsudky Nejvyššího správního soudu, v nichž kasační soud rozhodoval o žádosti o mezinárodní ochranu příbuzných stěžovatelů. Dle stěžovatelů prokazují, že nakonec byl tchán stěžovatelky a) taktéž obětí perzekuce. Pronásledování tchána je důkazem o hrozbě pronásledování stěžovatelky a), protože i ona je součástí stejné protirežimní skupiny. Stěžovatelé připomínají, že pronásledováni mohou být osoby i pro svůj politický názor či příslušnost k sociální skupině, přičemž stěžovatelka a) je přinejmenším sympatizantkou opozičního hnutí.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za zákonné a ztotožňuje se také s napadeným rozsudkem. Navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud odmítl jako nepřijatelnou, případně aby ji zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě, proto je nutné se zabývat její přijatelností. Podle § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Podstatný přesah má podobu rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS; či nověji ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 11).

[10] Nejvyšší správní soud se dosud nezabýval otázkou, zda může městský soud v rámci úplného a *ex nunc* přezkumu doplnit dokazování a zhojit tak vadu napadeného rozhodnutí, které vycházelo z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Kasační stížnost je proto přijatelná.

[11] Důvodností kasační stížnosti se soud zabýval v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Po takto provedeném posouzení dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

III.a K postupu městského soudu

[12] Kasační soud ve své judikatuře již obecně řešil povinnost správních soudů zajistit úplný a *ex nunc* přezkum rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu. Soud rozhodující v prvním stupni má povinnost posoudit důvodnost žaloby ve světle skutkového stavu ke dni svého rozhodování (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 1. 2024, č. j. 1 Azs 192/2023 - 33, bod 29). Je povinen zvážit, zda nové skutečnosti mohou mít vliv na přezkoumávané rozhodnutí. Pokud je mít mohou, je povinen napadené rozhodnutí zrušit a vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Tento závěr se vztahuje i na soudní přezkum rozhodnutí o zastavení

řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu pro její nepřipustnost dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 7. 2025, č. j. 4 Azs 267/2024 - 40, body 32 a 33).

[13] Městský soud shledal, že žalovaný nevycházel z dostatečně aktuálních zpráv o zemi původu. Doplnil tedy dokazování o zprávy, které reflektovaly situaci ve Venezuele v období okolo prezidentských voleb i její následný vývoj. K návrhu stěžovatelů také provedl dokazování řadou mediálních reportáží. Městský soud tak naplnil požadavek na úplný a *ex nunc* přezkum napadeného rozhodnutí, neboť přezkoumal důvodnost žaloby ve světle skutkového stavu ke dni svého rozhodování.

[14] Na základě takto doplněných podkladů městský soud řádně odůvodnil, proč nemají vliv na výsledek řízení před žalovaným a na závěr o nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu stěžovatelů. Městský soud tak dostal povinnosti přihlížet ke skutečnostem, které nastaly i po rozhodnutí žalovaného, avšak v jejich světle napadené rozhodnutí ob stojí. Městský soud za takové situace neměl povinnost napadené rozhodnutí zrušit a vrátit žalovanému k dalšímu řízení, neboť jeho výsledek by byl totožný.

[15] Námitka stěžovatelů, že jim tímto postupem byl upřen věcný přezkum jejich žádosti správními orgány, není důvodná. Městský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že nové skutečnosti nesvědčí o tom, že by stěžovatelé mohli být v zemi původu vystaveni pronásledování nebo že jim hrozí vážná újma. Zákonný předpoklad pro meritorní projednání opakované žádosti tudíž nebyl naplněn (§ 11a odst. 1 zákona o azylu). Zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu, kterou městský soud mohl sám zhojit, by pouze nedůvodně prodloužilo azylové řízení. Zajištění co nejrychlejšího vyřízení žádosti je přitom jedním z hlavních cílů procedurální směrnice a smyslem požadavku na úplný a *ex nunc* přezkum dle jejího čl. 46 odst. 3 (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 7. 2018, C-585/16, *Alheto*, bod 148). Stěžovatelé tak nebyli nijak zkráceni na svých procesních právech, jestliže se jim dostalo komplexního a aktuálního posouzení jejich žádosti se současným zachováním možnosti se k novým důkazům vyjádřit.

III.b K situaci v zemi původu

[16] Kasační soud neshledal důvodnou ani námitku, že městský soud nesprávně vyhodnotil situaci v zemi původu. Informace o zemi původu musí být (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71; či ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Podklady, ze kterých vycházel městský soud, pocházejí od důvěryhodných zdrojů (Landinfo, Human Rights Watch a další) a reflektují aktuální situaci po prezidentských volbách z července 2024. Splňují tedy výše uvedené požadavky.

[17] Městský soud v souladu s těmito podklady dospěl k závěru, že osobám, které se vrací do Venezuely, automaticky nehrozí špatné zacházení. Zatýkání je v současnosti selektivnější a zaměřuje se na politické představitele, mezi něž nelze stěžovatelku a) řadit. Přestože může docházet ke svévolnému zatýkání venezuelských občanů, není přiměřeně pravděpodobné, že by mu byli vystaveni stěžovatelé po svém návratu.

pokračování

[18] Nejvyšší správní soud se s tímto hodnocením ztotožňuje. K situaci ve Venezuele již dříve uvedl, že po vyostření okolo prezidentských voleb v létě 2024 došlo k jejímu zklidnění (srov. usnesení NSS ze dne 14. 8. 2025, č. j. 10 Azs 102/2025 - 51, bod 16). Samotná existence autoritářského režimu, postihování opozice a obecná atmosféra strachu nejsou samy o sobě důkazem, že stěžovatelům hrozí pronásledování či vážná újma ve smyslu zákona o azylu.

[19] Pokud se stěžovatelka a) označuje toliko za sympatizantku opozičního hnutí, na základě doplněných informací o zemi původu se nejeví přiměřeně pravděpodobné, že by po návratu čelila pronásledování, nebo že jí hrozila vážná újma.

III.c K věrohodnosti azylového příběhu stěžovatelů

[20] Při posuzování věrohodnosti tvrzení žadatelů o mezinárodní ochranu se aplikuje důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti. Pokud je přiměřeně pravděpodobné, že daná událost proběhla tak, jak tvrdí žadatel o azyl, správní orgán (resp. soud) musí toto tvrzení vzít v potaz při celkovém posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž je postaveno téměř najisto, že se nestala (tj. neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že k nim došlo). Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, přičemž jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017 - 40, bod 17).

[21] Dle stěžovatelů městský soud nesprávně zhodnotil věrohodnost výpovědi stěžovatelky a) a jejího manžela týkající se návštěvy bezpečnostní služby SEBIN (Servicio Bolivariano de Inteligencia Nacional) v jejich bytě. Kasační soud přisvědčuje stěžovatelům, že jistá míra nekonzistence mezi výpověďmi je přirozená a sama o sobě nevede k závěru o jejich nevěrohodnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2024, č. j. 5 Azs 144/2024 - 31, bod 20). S tímto nicméně souhlasí i městský soud, který nevyvozuje nevěrohodnost výpovědí na základě těchto nesrovnalostí, pouze je zahrnuje do posouzení celého kontextu (bod 46 napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s městským soudem v hodnocení, že údajný postup orgánů SEBIN, které posílaly manželovi stěžovatelky a) SMS zprávy a dvakrát navštívily jejich byt, aniž by podnikly jakékoli kroky k zabavení výtisků dotčené knihy (která přitom měla být jediným důvodem problémů rodiny s režimem), nepůsobí věrohodně.

[22] Stěžovatelka a) také tvrdí, že není relevantní, že v České republice již knihu nešířila. Nejvyšší správní soud ovšem připomíná, že s distribucí přestala ještě během svého pobytu ve Venezuele a zároveň uvedla, že její perzekuce ze strany režimu souvisela výhradně s prodejem této knihy (bod 47 napadeného rozsudku). Tím spíše jí nyní (zhruba 4 roky po příjezdu do České republiky) již perzekuce s přiměřenou pravděpodobností nehrozí.

[23] Městský soud také náležitě odůvodnil, proč nepokládá za věrohodné ani tvrzení o zatykači vydaném na stěžovatelku a). Tomuto závěru nasvědčuje jak skutečnost, že se o vydání zatykače stěžovatelka a) dozvěděla právě dva týdny před podáním opakované žádosti, tak skutečnost, že jí o zatykači informoval její otec až po značné době od chvíle, kdy

se o něm sám dozvěděl. Zejména pak nepůsobí věrohodně, že by byl na stěžovatelku vydán zatykač kvůli propagaci knihy celé dva roky poté, co s její distribucí přestala.

[24] Stěžovatelé odkazují na dva rozsudky NSS (ze dne 23. 9. 2024, č. j. 5 Azs 144/2024 - 31; a ze dne 27. 9. 2024, č. j. č. j. 5 Azs 143/2024 - 29), které se údajně týkají jejich příbuzných a které dokládají, že tchán stěžovatelky a) přeci jen čelil perzekuci. Stěžovatelé ovšem nevysvětlili řadu skutkových odlišností mezi nynějším případem a odkazovanými rozsudky (bod 74 napadeného rozsudku), a tak se jeví nepravděpodobné, že by se jednalo o tutěž rodinu. Navíc ve věcech odkazovaných stěžovateli šlo o šíření jiné knihy, ve které byla venezuelská vláda líčena jako zločinecká skupina. Kasační soud připomíná, že při přezkumu rozhodnutí o mezinárodní ochraně sice lze posuzovat i nové skutečnosti a tvrzení, toto pravidlo však nemá vést k bezdůvodnému roztržštění vylicení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32, bod 26).

[25] Městský soud posuzoval pravděpodobnost jednotlivých tvrzení samostatně i v jejich kontextu, a všechny je zahrnul do celkové úvahy o věrohodnosti azylového příběhu stěžovatelů. Zároveň pouze automaticky nepřebíral závěry žalovaného, ale naopak je korigoval v místech, kde to považoval za nutné. Nejvyšší správní soud se s jeho posouzením ztotožňuje. Námitka stěžovatelů, že městský soud zhodnotil věrohodnost jejich azylového příběhu nesprávně, je tudíž nedůvodná.

III.d K ostatním námitkám

[26] Stěžovatelé vytýkají městskému soudu, že nepořídil celý překlad knihy tchána stěžovatelky a), za jejíž distribuci údajně čelila perzekuci. Městský soud při jednání provedl překlad pasáží knihy, které stěžovatelka označila za relevantní. V rámci svého hodnocení přisvědčil stěžovatelům, že kniha není pouze náboženského charakteru (s odkazy na historické duchovní osobnosti a jejich citáty), jak dovodil žalovaný. Na druhou stranu však přeložené pasáže, na které při jednání sama poukázala stěžovatelka a) jen obecně pojednávají o diktaturách a válce a přímo nijak nehovoří o venezuelské vládě či prezidentovi (bod 42 napadeného rozsudku). Překlad konkrétních pasáží byl proto dostatečný a závěru městského soudu, že distribuce knihy nepředstavovala protirežimní aktivitu výrazné intenzity, tak nelze nic vytknout.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[28] O náhradě nákladů řízení kasační soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelé ve věci neměli úspěch, na náhradu nákladů řízení proto nemají právo. Žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 9. října 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu